

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Boiazetov Iurii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Boiazetov Iurii

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 07.08.2015 - 20.08.2015;

instanța de apel: 18.11.2015 - 23.02.2016;

instanța de recurs: 07.11.2016 - 15.02.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 august 2015, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Boiazetov Iu. a fost condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceia ce constituie suma de 8 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut, că Boiazetov Iu., fiind cetățean al Federației Ruse și cunoscând cu certitudine despre faptul anunțării lui în căutare internațională de către organele competente ale acestui stat pentru comiterea unei infracțiuni, în scopul eschivării de la răspunderea penală pentru infracțiunea incriminată lui s-a ascuns pe teritoriul Republicii Moldova, unde în perioada lunilor septembrie - octombrie 2012 a obținut documentele de identitate ale cetățeanului Republicii Moldova, sub o identitate falsă, pentru folosirea lor în scopul de a se ascunde de răspunderea penală, în următoarele circumstanțe:

Aflându-se în or. Moscova, Federația Rusă, Boiazetov Iu. a făcut cunoștință cu o persoană neidentificată de organul de urmărire penale, pe nume "Ivan", care i-a comunicat că, prin cunoștințele sale din cadrul Î.S. "CRIS Registru" poate perfecta pentru dânsul actele autentice de identitate ale cetățeanului Republicii

Moldova, cu identitate falsă, contra unei plăți. Acceptând condițiile propuse Boiazetov Iu. a părăsit or. Moscova.

După sosirea în Republica Moldova, Boiazetov Iu. împreună cu "Ivan" s-au deplasat la Secția Evidență și Documentare a Populației sec. Rîșcani, mun. Chișinău, unde lui de către un inspector al secției indicate i-a fost prezentat fișierul (Formularul nr. 1) a cererii pentru eliberarea pașaportului de tip sovietic (modelul anului 1974), prin care era atestat faptul că lui Achimov Vl., 16.11.1963 a.n., la 06.02.1980 a fost eliberat pașaportul de tip sovietic cu seria și nr. IX-EM 703549. În continuare inspectorul din cadrul Secției Evidență și Documentare a Populației sec. Rîșcani, simulând procedura de pierdere a pașaportului de tip sovietic, a transmis lui Boiazetov Iu. "Declarația de pierdere a documentelor" - pașaportului de tip sovietic, în care era indicată data de 24.02.2012, pe care acesta a completat-o și semnat-o, pretinzând că anume el este Achimov Vl., domiciliat pe str. Constructorilor, 43, mun. Chișinău și că a pierdut pașaportul de tip sovietic, acțiuni prin care cu bună-știință a declarat apartenența sa la cetățenia Republicii Moldova cu o identitate falsă și adresă de domiciliu falsă.

Ulterior același inspector din cadrul Secției Evidență și Documentare a Populației sec. Rîșcani a primit de la Boiazetov Iu. documentele cu conținut fals pe numele lui Achimov Vl. și cunoscând cu certitudine că el deține o altă identitate decât cea declarată, simulând procedura de verificare a informației din Banca Centrală de Date a "CRIS Registru" și a cererii de eliberarea a pașaportului de tip sovietic, constatând în mod fraudulos că lui Achimov Vl. i-a fost eliberat pașaportul de tip sovietic cu seria și nr. IX-EM 703549, în temeiul Declarației de pierdere a documentului, semnată de către inculpat, a întocmit cererea-chestionar nr. 000212026076 din 05.10.2012, pe numele lui Achimov Vl., pe care a fost aplicată fotografia lui Boiazetov Iu., cerere-chestionar care a servit ca temei pentru eliberarea lui Boiazetov Iu. a buletinului de identitate seria/nr. A 02208571 și fișei de însoțire RAAI 0636016 din 05.10.2012.

Continuând acțiunile sale, inculpatul ulterior, iarăși s-a deplasat la Secția Evidență și Documentare a Populației sec. Rîșcani a Î.S. "CRIS Registru", unde în baza buletinului de identitate eliberat lui anterior a urmat procedurile necesare pentru perfectarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova și, unde la 10.10.2012, lui i-a fost eliberat pașaportul seria/nr. B 1419593, cu identitatea falsă de Achimov Vl., în care era aplicată fotografia lui Boiazetov Iu.

Astfel, Boiazetov Iu. cunoscând cu certitudine că, datele prezentate și incluse în documentele de identitate oficiale eliberate lui, care acordă drepturi și eliberează de obligații, sunt false, a recepționat la Secția Evidență și Documentare a Populației sector Rîșcani, mun. Chișinău, a Î.S. "CRIS Registru", actele de identitate a cetățeanului Republicii Moldova cu identitatea falsă de Achimov Vl. și anume: buletinul de identitate seria/nr. A 02208571; fișa de însoțire RAAI 0636016

din 05.10.2012; pașaportul seria/nr. B 1419593 eliberat la 10.10.2012, documente care conțineau date vădit false, în scopul utilizării lor în interes personal.

Deținând documente oficiale false de importanță deosebită, conștientizând faptul că, actele în cauză sunt nule de drept, Boiazetov Iu. a folosit pașaportul cetățeanului Republicii Moldova seria/nr. B 1419593 eliberat la 10.10.2012 pe numele lui Achimov Vl., la traversarea repetată a frontierei de stat a Republicii Moldova cu Ucraina și anume: la 18.06.2013 prin postul vamal "Mayaki – Udobnoe" a traversat frontiera în direcția intrare; la 18.06.2013 prin punctul de trecere "Cuciurgan" a traversat frontiera în direcția ieșire; la 08.08.2014 prin punctul de trecere "Starocazace" a traversat frontiera în direcția intrare; la 10.08.2014 prin punctul de trecere "Starocazace" a traversat frontiera în direcția ieșire.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Boiazetov Iu. să fie condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului procurorul a invocat următoarele argumente:

- sentința în partea privind individualizarea pedepsei în raport cu prevederile din Partea generală a Codului penal și stabilirea acesteia este prea blândă, incorectă, neîntemeiată și pasibilă casării;

- contrar prevederilor art. 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța greșit a aplicat criteriile generale de individualizare a pedepsei;

- instanța nu a luat în considerare, că inculpatul Boiazetov Iu. a comis infracțiunea cu intenție, atentând asupra identității naționale a RM, utilizând o identitate falsă a cetățeanului RM în scopul eschivării sale de la răspunderea penală pe teritoriul Federației Ruse, unde a fost dat în căutare pentru comiterea a 14 episoade de escrocherie. Prin urmare, la aplicarea pedepsei - amenda, nu s-au luat în considerație prevederile legale citate supra și anume, personalitatea infractorului, gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, circumstanțele și gravitatea obiectului asupra căruia a atentat infractorul, precum și influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului;

- aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de "amendă" nu va restabili echitatea socială, corectarea ultimului, prevenirea din partea acestuia, precum și altor persoane de noi infracțiuni. Mai mult, aplicarea amenzii în acest caz nu constituie o garanție și o asigurare a funcționării întregului sistem de drept, acest gen de infracțiuni fiind foarte răspândite în prezent în contextul liberalizării regimului de vize pentru cetățenii Republicii Moldova, iar o asemenea pedeapsă, în contextul prevenirii comiterii acestui gen de fapte prejudiciabile, poate genera dezvoltarea intensă a acestui fenomen, fapt ce ar putea influența negativ asupra

respectării drepturilor și libertăților consfințite în Constituția RM și alte acte normative;

- pedeapsa aplicată sub formă de amendă urmează a fi apreciată ca nefondată din motivul neatingerii scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința în partea numirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea respectivă, prin care Boiazetov Iu. a fost condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel analizând argumentele apelului declarat, circumstanțele cauzei de fapt stabilite, a reținut că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale infracțiunii săvârșite de inculpat, a făcut o justă încadrare juridică a faptelor comise de acesta, însă în mod eronat a aplicat în privința acestuia o pedeapsă prea blândă.

Or, prima instanță, numind inculpatului pedeapsa penală sub formă de amendă, nu a ținut seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a considerat că, instanța de fond incorect a numit inculpatului Boiazetov Iu. o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, deoarece acesta a săvârșit o infracțiune *mai puțin gravă*, a comis infracțiunea cu intenție, atentând asupra identității naționale a RM, utilizând o identitate falsă a cetățeanului RM în scopul eschivării sale de la răspunderea penală pe teritoriul Federației Ruse, unde a fost dat în căutare pentru comiterea a 14 episoade de escrocherie, iar pedeapsa aplicată nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a persoanei și nu va fi restabilită echitatea socială, tulburată prin acțiunile inculpatului.

Astfel, sancțiunea art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 200 la 600 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 5 ani.

Din considerentele menționate, instanța de apel a conchis că, prima instanță la stabilirea și numirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de cerințele legislației în vigoare aplicând în privința acestuia o pedeapsă prea blândă, în raport cu circumstanțele obiective sus- indicate.

În continuare, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 61, 75 alin. (1), 72 alin. (3) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a conchis că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui Boiazetov Iu. nu poate fi atins decât prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Răileanu P. în numele inculpatului, care, indicând temei de drept prevederile art. 437 - 451 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Boiazetov Iu. pentru infracțiune comisă să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, invocând că pedeapsa aplicată de către instanța de apel este prea aspră, fiind incorect individualizată.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei, a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, conform cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșire unor infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Cu toate că inculpatul în recursul declarat nu face trimitere la vre-un temei de drept, acesta invocă că, pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de apel este prea aspră, fiind incorect individualizată, semnalizând astfel temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului

declarat, lipsind temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a faptei, dar critică decizia instanței de apel numai în partea stabilirii pedepsei, menționând în acest sens că, aceasta este prea aspră, fiind incorect individualizată.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și neîntemeiat nu au aplicat alte pedepse alternative, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

Așadar, având în vedere argumentele recursului și pretinsa eroare de drept invocată de recurent, Colegiul penal, verificând materialele dosarului constată că, la judecarea apelului, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de a casa sentința în partea numirii pedepsei inculpatului Boiazetov Iu., cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, or, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt ale cauzei, însă în mod eronat a aplicat în privința acestuia o pedeapsă prea blândă, fără a ține seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării reeducării vinovatului.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de către instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel, a ținut seama în deplină măsură de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia și corect a conchis că, instanța de fond incorect a numit inculpatului pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 400 unități

convenționale, deoarece acesta a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă cu intenție, atentând asupra identității naționale a RM, utilizând o identitate falsă a cetățeanului RM în scopul eschivării sale de la răspunderea penală pe teritoriul Federației Ruse, unde a fost dat în căutare pentru comiterea a 14 episoade de escrocherie, iar pedeapsa aplicată nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a persoanei și nu va fi restabilită echitatea socială, tulburată prin acțiunile inculpatului, prin urmare corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 200 la 600 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 5 ani, or, instanța de apel casând parțial sentința și pronunțând o nouă hotărâre, corect i-a aplicat lui Boiazetov Iu. pedeapsă sub formă de "închisoare" în limita sancțiunii normei menționate și conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Având în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de apel este echitabilă și în limitele prevăzută de lege, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni, astfel, decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

Colegiul conchide că, măsura de pedeapsă inculpatului a fost stabilit cu respectarea prevederilor art. 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Boiazetov Iurii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, în cauza penală în privința lui *Boiazetov Iurii*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 martie 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti